

בע"א (נצרת) 764-09-14 - ג'לאל ח'וטבא נ' עיריית נצרת עילית

בע"א (נצרת) 764-09-14 - ג'לאל ח'וטבא נ' עיריית נצרת עיליתשלום נצרת

בע"א (נצרת) 764-09-14

ג'לאל ח'וטבא

באמצעות ב"כ עו"ד אחמד סרסור ואח'

נגד

עיריית נצרת עילית

בית משפט השלום בנצרת

[15.02.2015]

כב' השופטת דלית שרון-גרין

החלטה

לפניי בקשה שכותרתה "בקשה לביטול דו"חות חניה", שבמהותה הינה בקשה לביטול פסקי דין חלוטים בגין 32 דוחות (להלן "הדוחות"), ולאחר מכן ביטול כתבי האישום מושא כל הדוחות מחמת התיישנותם. לחילופין עותר המבקש למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין הדוחות. כמו כן, עתר המבקש לבטול הליכי הגביה הננקטים נגדו.

טיעוני הצדדים

בבקשתו, הנתמכת בתצהיר, טוען המבקש כי רק בחודש יולי 2014 נודע לו על קיומם של הדוחות באמצעות חברת הגביה "שוהר", המופעלת על ידי המשיבה (להלן: "שוהר"). המבקש עדכן את שוהר כי הדוחות נרשמו על שמו מכוח חזקת הבעלות בשל היותו בעל חברת סחר למכוניות יד שניה, בעוד שבפועל מכוניות אלה מוחזקות על ידי צדדים שלישיים כלשהם. לא זו אף זו, המבקש דאג לקבל פירוט מלא של הדוחות, שלאחריו העביר צילומי הסכמים ביחס לכל דוח ודוח, תוך בקשה להסבת הדוח על שמו של המחזיק בפועל של כל כלי רכב. ואולם, לא התקבלה כל התייחסות של המשיבה לבקשתו, וזו האחרונה אף החלה בנקיטת הליכי גביה נגדו. המבקש מדגיש כי העבירות מושא הדוחות לא בוצעו על ידו, כלי הרכב בהם בוצעו לא מוחזקים על ידו ואף לא נשלחה אליו כל הודעה המיידעת אותו על קיומו של דוח כלשהו. מאחר שלא ידע על קיומם וחלפו המועדים בחוק לנקיטת פעולות בגין הדוחות, המבקש מוחזק כמי שהורשע ונגזר דינו. כמו כן, פסקי הדין כבר הפכו לחלוטים. על כן, הוא מבקש לבטל את פסקי הדין שניתנו "בהעדרו". זאת ועוד, מאחר שהמשיבה לא שלחה לו הודעת קנס תוך שנה מיום ביצועה של כל עבירה ועבירה מאלה שנרשמו בדוחות, חלה התיישנות על העבירות ועל כן יש לבטל את הדוחות, כמו גם את הליכי הגביה הננקטים בגינם, ולחייב את המשיבה בהוצאות.

לבקשת בית המשפט, צרף המבקש רשימה של מספרי הדוחות, אליהם מתייחסת הבקשה. כשצורפה הרשימה, התברר כי מתוך 46 התיקים אליהם התייחס בבקשה המקורית, נותרו 32 דוחות שטרם שולמו ע"י המבקש, אליהם מתייחסת הבקשה וכן החלטה זו.

בתגובתה טענה המשיבה כי ביחס לכל הדוחות נשלחו לכתובתו הרשומה של המבקש הודעות קנס. מאחר שלא שולמו הקנסות, ולא ננקטה אחת מהחלופות הקבועות בחוק, נשלחו לכתובתו הרשומה באמצעות דואר רשום "הודעות קנס חדשות" תוך פחות משנה, בהתאם להוראות החוק, כפי שניתן לראות בפרוט שצרפה המשיבה ביחס לכל דוח ודוח, לפיו חלק מהודעות הקנס התקבלו בכתובתו הרשומה של המבקש, ויתר הודעות הקנס לא נדרשו בכתובת זו. לעניין זה חלה חזקת המסירה ועל כן, העבירות לא התיישנו. משלא פעל המבקש לפי אחת החלופות הקבועות בחוק מוחזק המבקש כמי שהורשע ונגזר דינו בגין כל דוח. בחלוף הזמן הפכו הקנסות לפסקי דין חלוטים ואז אף שלחה המבקשת לכתובתו הרשומה של המבקש הודעות דרישה לתשלום בדואר רגיל. משלא שילם את חובותיו לרשות, נשלחו הודעות דרישה נוספות לתשלום, באמצעות דואר רשום. אם לא די בכך, אין אמת בטענתו של המבקש כי נודע לו על הדוחות לאחרונה, שכן המבקש פנה למשיבה בכתב פעמיים ביחס לדוחות שנרשמו לחובתו; ביום 21.4.10 (להלן "המכתב הראשון") וביום 23.10.13 (להלן "המכתב השני"), כך שהיה מודע לקיומם של הדוחות ואף קיבל לכל הפחות לפני כשנה טבלה המרכזת אותם. עוד מדגישה המשיבה, כי אף אם הדוחות נרשמו על שמו של המבקש מכח חזקת הבעלות, הרי שלא פעל בהתאם לחוק ולא ביקש להסב אותם במועד. מן האמור לעיל ובהנחה כי מדובר בדוחות חלוטים לכל הפחות שלוש שנים, הבקשה אף נגועה בחוסר תום לב.

באשר למסגרת הנורמטיבית לדחיית הבקשה, ציינה כי המבקש לא הצביע על סיבה שאינה תלויה בו לאי קבלת הודעות ראשוניות על הקנס, בגינה נמנע ממנו להגיש את בקשותיו להשפט במועדיהן. כמו כן, לא הצביע על סיבות סבירות, כמו גם על נסיבות או נימוקים מיוחדים, בהתאם לקביעות בהלכה הפסוקה בסוג עבירות זה, שגרמו לאיחור בהגשת הבקשה להשפט. כל שטען המבקש היא טענת "אי הידיעה", שאינה מבוססת ואף אינה נכונה בהינתן מועדי התכתבויותיו עם שוהר. טענות הגנה כלשהן, הגם שלא הועלו במקרה זה, אינן מהוות בהכרח עילה בשלה יש להתיר ארכה להגשת בקשה להשפט. זכותו של אדם לקבל את יומו בבית המשפט, בעבירות מסוג ברירת משפט, מוגבלת לעמידתו בתנאים מחמירים. מן האמור עולה כי במקרה זה הבקשה הוגשה בשיהוי רב, שאינו מוסבר ואף לא נכללה בה בקשה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט בגין הדוחות. כמו כן, מערכת אכיפה של חוקי עזר עירוניים אינה יכולה לעמוד בהארכות מועדים חוזרות ונשנות לצורך הגשת בקשות להשפט. עוד מציינת המשיבה כי בחלוף המועדים הקבועים בחוק, כמו במקרה זה, היא נוקטת בהליכי גביה מנהליים הכרוכים בעלויות נוספות, אשר על המבקש לשאת בהן מאחר שנוצרו בשל מחדליו שלו. נוכח האמור לעיל, המבקשת מתנגדת לבקשה ומבקשת לחייב את המבקש בהוצאות.

דין והכרעה

המשיבה הניחה לפניי תשתית עובדתית לפיה נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש באמצעות דואר רשום, לכל הפחות הודעת קנס אחת, בתוך שנה מיום ביצועה של כל עבירה ועבירה, בהתייחס לכל אחד מהדוחות. חלקן התקבלו במענו הרשום של המבקש וחלקן לא נדרשו על ידו. מנגד, המבקש לא סיפק הסבר כלשהו לאי קבלתן של הודעות הקנס ועל כן לא הרים את הנטל לסתור את "חזקת המסירה". משכך, אני דוחה את טענת ההתיישנות.

מאחר שקבעתי כי נשלחו למבקש הודעות קנס במועד, והמבקש לא סתר את חזקת המסירה, הרי שהמבקש מוחזק לכל הפחות כמי שהיה עליו לדעת על הדוחות. ממכתביו לשוהר, כמו גם מהאסמכתאות שצרפה המשיבה, אף עולה כי לכל הפחות כבר משנת 2010 הוא יודע בפועל על חלק מהדוחות, ובוודאי ידע עליהם באוקטובר 2013. במצב דברים זה, היה באפשרותו של המבקש לנקוט באחת הדרכים הקבועות בחוק, כולל הגשת בקשה להסבת הדוחות על שמות הנהגים. משלא עשה כן, הרי שחזקת בעלותו על כלי הרכב בהם נעברו העבירות מושא הדוחות, הביאה לחיובו בתשלום הקנסות, בהתאם להוראות החוק.

באשר לבקשה לביטול פסקי הדין החלוטים, העובדה שהמשיבה נקטה בפעולות לגביית חובותיו של המבקש, אינה מהווה עילה לקבלת בקשה זו ואף לא לקבלת הבקשה החלופית למתן ארכה להגשת בקשה להשפט. באשר להוצאות, לא ראיתי לנכון להטיל הוצאות על מי מהצדדים.

נוכח האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה באשר ל - 32 הדוחות, על כל חלקיה ומבטלת את ההחלטה על עיכוב ביצוע הליכי הגביה.

המזכירות תעברי ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.